

TAK O PENĚŠZÁ•CH?

Pondělí, 25. října 2007

NÁČE psal v jednom příspěvku, že vědecký sdělují. Já tedy ne. Těeba jsem zbabělá, která nevidí a tak - znáte to. Jednou jsem vyprala plenu výplaty v kapse své, ondno zas plnou náplň do modré propisky v kapse manžela. Od té doby připomínám - proje kapsy, než dáš do prádla na praní! Pak to jen zvrchu projedu. A prima, není tam nic. Poslouchá mě! Ale teď k tématu samému. A nemáme společný účet, hladce jsme se dohodli, co bude kdo hradit. Funguje to... Dávod: rozhodnutí chotě. Moje stanovisko: bylo mi to šumák. Myslela jsem si, že je vě o.k. - a ono nejspíš opravdu je, i když... Jestliže jsem sama doma, mívám záchvaty budování. Tu něco připetuju, něco postavím, připevním. A tak jsem se jednou rozhodla, připibiju obrázek na zeď, tam, kam chci já, a nemuset se handrkovat s tím svým, že tam ne a kdesi cosi. A jak tam hledám v komotě nářadí, co nenajdu: V otevřené obálce prachy. Tak to jsem tedy neodolala a začala jsem si. Bylo toho víc jak čtvrt milionu... Pěkná černota, že. Světla jsem to kamarádce, dobré kamarádce - řekla mi, žekej. Nedělej scény. No a když jsme kupovali nové auto, bylo mi těeno, až se o peníze nestarám. Takže to je asi nějak předchozím příspěvku, co? Ovšem - jestliže jsou ulité peníze použity na společnou dobrou věc, je vě po řádku. Nepátrám dál, žiju si se svým maličkým tajemstvím (že jsem věděla, našla, viděla) v naší domácnosti docela potichu a spokojeně. Co z toho (podle mě) vyplývá? Že si manželé nemusí sdělovat úplně, ale úplně vě. Nebo máte jiný názor? wendy